

fige hvorfor. Som det vil erindres, gif Forslaget ud paa at lette Konverteringen for de to Kreditforeninger for mindre Ejendomme paa Landet, og da Forslaget ikke gennemførtes, kom først Bestyrelsen for den nydste Forening til Indenrigsministeren og sagde: Vi ønske at konvertere alligevel, naagtet vi ikke have faaet de Begunstigelser, som Lovforslaget stillede os i Udsigt, vi anse Situationen for gunstig for en Konvertering, og hvis Regeringen vil hjælpe os til en saadan, naagtet vi ikke have Begunstigelserne efter Lovforslaget, ønske vi dog at konvertere. Det skete, og det lykkedes ogsaa at faa en Nedsættelse af Marsbidraget, dog saaledes, at denne først vilde indtræde, naar der var gaaet nogle Aar. Naar den Gæld, som ved Konverteringen er paadraget Interessenterne, er betalt tilbage, lykkes det at faa Renten nedsat til $3\frac{1}{2}$ pCt. Altsaa det Gode at kunne tilbagebetale med $3\frac{1}{2}$ pCts. Obligationer i Stedet for med 4 pCts. Obligationer som straks Interessenterne til Nytte, men selvfølgelig ikke til fuld Nytte for om en 6, 7 å 8 Aar, da der endnu haves en Gæld, som hver enkelt maa afdrage. Man kom altsaa til at gennemføre Konverteringen paa noget andre Bilkkaar, end man havde tænkt sig den Gang, Lovforslaget forelaa her til Behandling; men det lykkedes at gennemføre den alligevel; som Følge deraf var der ingen Grund til igen at komme frem med Lovforslaget, idet som sagt det Djemed, som Forslaget skulde hjælpe til at fyldestgøre, var blevet fremmet paa anden Maade.

Man foreligger her et Forslag, som er vedtaget i det andet Ting, og som gaar ud paa at hjælpe de Interessenter, der have konverteret, dels ved at give dem en Gave, og desuden give dem en Vettelse med Hensyn til Sportelafgiften, og endelig gaar Forslaget ud paa, at den af Indenrigsministeren valgte Revisor skal lønnes af Staten. Jeg skal erindre om, at det tidligere nævnte Udvalg stillede forskellige Betingelser for at gaa med til en Lovforandring, og blandt disse skal jeg nævne, at man ønskede, at den administrative Direktørs Valg skulde godkendes af Indenrigsministeren, og at Regnskabet skulde decideres af Indenrigsministeren, samt at Lønnen til Direktør, Repræsentanter og andre Embeds- og Bestillingsmænd ikke maatte være bestemt saaledes, at dens Størrelse var gjort afhængig af de bevilgede — om end vel de begerte — Udlåns Antal og Størrelse. Disse Betingelser, som her stilledes, ere delvis blevne opfyldte. Indenrigsministeren har i ethvert Fald i det ene Selstøb, i den nydste Kredit-

forening, faaet Andel i Decisionen, derimod ikke Ret til at bekræfte den administrerende Direktørs Valg; og det 3dje Punkt, Betingelsen med Hensyn til Størrelsen af Lønnen for Repræsentantskabet, tror jeg ogsaa nu er gennemført. Der er altsaa gennemført noget, men der kan ganske sikkert være Grund, særlig for Landstinget, til at tage det, som staar tilbage af disse Punkter, under Overvejelse, da i det hele taget navnlig § 2 i Lovforslaget jo ikke indeholder nogen ny Tanke; og jeg skal sige, at under de Forhandlinger, jeg senere har ført med disse Foreninger, særlig med den nydste, har jeg troet med Høje at kunne stille i Udsigt, at Staten kunde overtage Udredelsen af Lønnen til den Revisor, som er valgt af Indenrigsministeren, naar man i øvrigt imødekommer de Ønsker, som ere fremsatte, dels altsaa Kravet om den administrerende Direktørs Valg, dels Kravet om Decision; paa dette sidste Punkt er Ønsket som sagt imødekommet, paa det andet Punkt derimod ikke. Derimod maa jeg fremdeles fastholde, at der ikke er nogen Grund til at give Kreditforeningerne nogen egentlig Gave; thi det er sikkert, at de have konverteret, fordi det var i deres egen og i Interessenternes Interesse; der kan imidlertid være andre Punkter, der kunne give Anledning til Overvejelse i det høje Ting; men saaledes som Lovforslaget foreligger her, tror jeg rigtig nok ikke, der kan være Tale om, at det kan vedtages, medens jeg erkender, at der kan være forskellige Punkter med Hensyn til disse Kreditforeningsforhold og maaske ogsaa med Hensyn til Konverteringen, som der kan være Grund til noget nærmere at undersøge og overveje.

Th. Nielsen: Da den ærede Landstingsmand for 7de Kreds (Steel), der er Formand i Repræsentantskabet for Husmandskreditforeningen, ved Forsald er forhindret i at være til Stede, skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger som Fortsættelse af, hvad den højtærede Minister nu har fremsat. Det var for Resten ikke første Gang, Forslaget forelaa her i Rigsdagen i 1887—88; det har allerede foreligget i 1885—86, uden at

Rettelser.

Sp. 405, Lin. 19 f. o.: „§ 5“, læs: „§ 16“.

— 427, Lin. 24 f. n.: „andens Regning“, læs: „andres Rettigheder“.